

340 fragmentum epistylī, ut videtur, marmorei. Romae in claustro coenobii S. Pauli via Ostiensi. — *Parmi aver inteso vi fosse portata da Ostia MARINI (Arv.); quam opinionem confirmat nomen Lucilii Gamalae v. 2 (cf. n. 244. 375—377).*

v. EF 335

$\left. \begin{array}{l} \text{P} \cdot \text{CORNELIVS} \cdot \text{STATIVS} \cdot \text{XX} \cdot \text{VIR} \cdot \text{H} \cdot \text{A} \cdot \text{H} \cdot \text{S} \cdot \text{P} \\ \text{LUCILIVS} \cdot \text{GAMALA} \cdot \text{VIR} \cdot \text{H} \cdot \text{A} \cdot \text{H} \cdot \text{S} \cdot \text{P} \cdot \text{II} \cdot \text{VIR} \cdot \text{LOCVM} \cdot \text{EI} \cdot \text{P} \end{array} \right\} p$

Descripsit de Rossi, recognovi ipse. Marini ms. Vat. et Arv. p. 806 (inde Orelli 3970); Nicolai *basilica di S. Paolo* p. 168 n. 281; Mommsen, qui vidit, in *actis minor. Lipsiens.* 1849 p. 298; Homolle, qui vidit, *revue archéol.* nov. ser. vol. 34 (1877) p. 311.

2 ET Momms., errore fortasse typographi, certe contra lapidem.

Titulus nondum recte intellectus est. Ceterum ex dispositione litterarum patet duos esse titulos, alterum vigintivirorum h. a. h. s. p. duorum, alterum Lucilii Gamalae duoviri; hunc expressi typis inclinatis. — Vigintiviri h. a. h. s. p. aliunde non innotuerunt.

341 de origine Ostiensi nullus est testis. Romae apud cardinalem Caesium OMNES; *nel peristilio della casa del cardinale* addit LIG. (Neap.).

MEMORIAE

M · CORNELI · M · F · PAL · VALERIANI · EPAGATHIANI · EQ ·
 DECVRIONI · SPLENDIDISSIMAE · COLONIAE · OSTIENSIS
 FLAMINI · PRAETORI · II · SACRA · VOLKANI fac
 5 ei DEMQVE · SODALE · ARVLENSI
 DECVRIONI · LAVRENTIVM · VICI · AVG · EIVS dem loci iiiiviro?
 PATRONO · CORPORIS · LENVCVLARIORVM tabulariorum
 AVXILIARIORVM · OSTIENSIVM QVI VIX ANNOS XII MESES ..
 M · CORNELIVS · M · F · PALAT · VALERIANVS · DECVRIO · F

Metellus Vat. 6039 f. 354 et Pingonius f. 29', uterque a Budaeo, qui descripsit a. 1547; exemplum paullo diversum, fortasse Budaei autographum, reperitur in scheda solitaria inserta codici Vat. 6037 f. 9; Manutius Vat. 5241 p. 291 qui videtur descripsisse a. 1566; Ligorius Neap. lib. 39, Bodl. f. 156'; Grut. 398, 7 a Fulvio Ursino; cod. Waelscappl. f. 492 litt. curs.

Varias lectiones dedi plenas Metelli Pingonii Manutii Ligorii Gruteri, selectas codicis Vat. 6037. — 1 om. Ligor. (Neap., habet Bodl.). — 2 EPAGATHIANI Man. Lig. — 3 OSTIEN Lig. (Neap., non Bodl.). — 4 VOLKANI Grut.; deinde 1 Vat. 6037, 1 Man. Lig. Grut. — 5 DEMQVE Met. Ping., DENQVE Vat. 6037, BENQVE Man. Lig., ENQVE Grut. — SODALI Grut., SODALE reliqui omnes. — ARVLENI correctum ex ARVLEM Met., AVRENI Ping., ARV Grut. — 6 EIVSD Lig. (Neap.) Met. Ping., EIVSV Lig. (Bodl.), EIVS Man. Grut.; supplementum petivi ex n. 301. — 8 QVI om. Grut. — VIXIT Met. Ping. — AN Met. Ping. — XII omnes praeter Gruterum qui exhibet XLI sive ex coniectura non necessaria, immo reicienda, sive fraude Gutenstenii. — ME/// Met. Ping., ME·1 Man. Lig. Grut. — 9 FIL Met. Ping. — PAIAT Vat. 6037, PALAT CORR. ex PAIAT Met. — F Man. Lig., F/// Met., FIN/// Ping., F·C Grut.

M. [Cornel(ius) Valer(ius) Epagathianus recensitus in albo lenunculariorum tabulariorum inter plebeios (supra n. 251, VIII, 25), si non diversus est ab hoc nostro, patrono eiusdem corporis, post annum 192, quo album illud perscriptum est, patronus cooptatus sit necesse est. — Titulum qui posuit M. Cornelius Valerianus fortasse non diversus est ab eo qui anno 192 fuit patronus lenunculariorum tabulariorum idemque quinquennialitate bis functus (n. 251, I, 8. 17). — Ex eadem familia videtur esse M. Cornelius Epagathus quinquennialis perpetuus in altero albo eiusdem collegii scripto anno 152 (n. 250, I, 12) idemque curator Augustalium anno 141 (supra n. 8).

Eadem inscriptio legitur decurtata apud Smetium ms. Neap. p. 195, ed. 43, 8 (inde Grut. 348, 6) qui in editione dicit se vidisse, a quo habuerunt tam Manutius orth. 789, 2 (inde Ligorius ms. Taur. vol. 6 et Iacobonius de gente Caesia p. 292) quam Panvinius Vat. 6035 f. 45', fortasse etiam Morillonius cod. Amst. f. 27: M·CORNELI·PAL·VALERIAN | FLAMINI·PRAETORI·II·SACRA·VOLKANI | DECVRION·LAVRENTIVM·VICI·AVG·EIVS | PATRONO·CORPORIS·LEMNIC·VIARIORVM | AVXILIARIORVM·OSTIENSIVM. Collocatur in cubiculo cardinalis Caesii tam a Smetio quam a Morillonio. Exemplum dedi Smetianum; v. 1 VALERIANI, 2 VOLKANI, 3 LAVRENTVM, 4 LENVNC (pro LEMNIC) habet Morill. — Atque illam quam priore loco proposuimus esse genuinam nec recte de ea iudicavisse Mommsenum (eph. ep. 3 p. 326) cum habuit pro interpolata ex titulo Licinii Herodis n. 373 apparet; hanc falsam esse puto, fortasse in lapide fictam. Sane nescimus causam, sed potest fuisse qualiscumque, quare cardinalis Caesius magnae inscriptionis in impluvio domus suae positae exemplum decurtatum secum intus habere voluerit.

342 Ostiae in episcopio.

VI · VIR AVG
 SIBI ET CORNELIAE
 CONIVGI
 LIBERTAE
 5

Descripsi.

343 Ostiae rep. a. 1863, est ibi in museo.

· D · M ·
 CORNELIAE COCCEIAE
 MARCIANETI FILIAE ·
 PVDICISSIMAE et
 5 RELIGIOSISSIMAE
 CORNELIVS VICTOR
 RINVS ISIACVS ET
 COCCEIA MANLIANE
 PARENTES
 10 Q·V·A·XXIII M IIII a VII
 LXXVRIA

Descripsi. P. H. Visconti
 inscr. Ost. VI n. 80; C.
 L. Visconti ms.; acta ms.

344 Ostiae in episcopio.

d M ·
 VINIO · EDVI
 se VIR · AVG · IDEM ·
 5 Q · QVI VIXIT · ANNI
 MES · IIII · DIE XX
 se VIBVS POSVIT
 TIAE · AT
 I C O

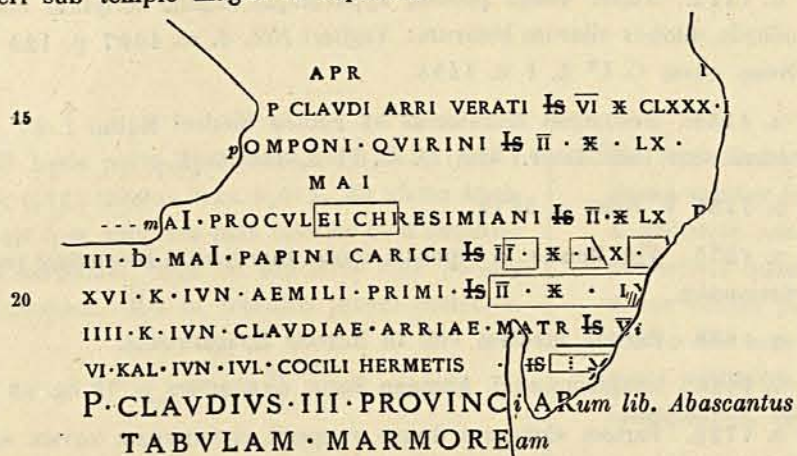
Descripsi.

345 operculum sarcophagi. Romae in hortis Borghesiis in vestibulo musei.

D · A · EGRILI · CALLISTIONIS · SEVIR · AVG · EIDE · Q · Q · M
 COMINIA · SECVNDINA · CONIVGI · INCONPARABILI

Descripsi.

ad n. 326. Fragmentum novum quo complentur vv. 15-23 exeuntes reperi sub templo magno in repositis.

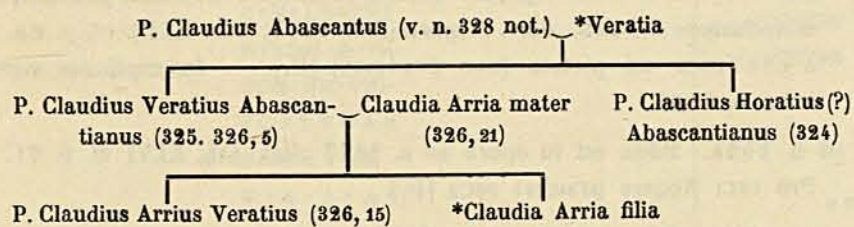

Descripti; fragmentum novum, quo versus exeuntes continentur, contuli etiam ad ectypum.

Quae lineis rectis circumclusi, in litura scripta sunt. — Litterarum particulae v. 14. 15. 17/18 fin. videntur pertinere ad columnam II; 17/18 fortasse P intellege p[ro]p[ri]e. — 20 fin. videtur fuisse LX. — 22 fin. fortasse signum denarii ceteris huius versus litteris altius.

Fragmento novo confirmatur quod Dessau adnotavit ad n. 326 usuras summarum a singulis ad dies natales celebrandos collatarum fuisse centesimas. Addiscimus autem propinquos eius qui tabulam posuit sc. P. Claudii Abascanti plus pecuniae impendisse quam ceteros: P. Cl. Veratius Abascantianus (5), P. Claudius Arrius Veratius (15), Claudia Arria mater (21) arcae inferunt sena milia sestertium, ceteri omnes excepto uno (12) bina milia, unus etiam minus (11).

Stemma Claudiorum fortasse sic fere constituendum est:

Nominibus, quae coniectura posui, asteriscum addidi.

ad n. 344. Gruterum frustra laborasse, ut huius inscriptionis exemplum accuratius nancisceretur, apparet ex epistula quadam Joannis Wouveri, cf. *Eph. ep.* IX p. 335 (ubi legendum est 'ad n. 344' pro 'ad n. 340') [D.]. — Cf. ad hunc titulum Carcopino *Virgile et les origines d'Ostie* p. 51 sq., ubi agit de sodalibus Arulensibus (cf. supra p. 612 not. 44).

ad n. 347 v. 3. Egrilius Isio idem fortasse infra n. 4569 dec. XIII 4.

ad n. 349 v. infra n. 4646.

ad n. 350 v. infra n. 4450.

ad n. 358. Vidi Ostiae in domo Aldobrandini; cf. infra ad n. 4938.

ad n. 360. 361 cf. supra p. 611, infra n. 4563, 1 not. et p. 673.

ad n. 362 sqq. v. infra n. 4458. 4651. 4715.

ad n. 363. Nunc est in museo Lateranensi parieti affixa sub porticu (in parte XXXVIII n. 4). Versus 5-8 complentur fragmento novo rep. a ponente della porta romana, sul lato settentrionale del decumano (i. e. ibi fere ubi cetera fragmenta reperta sunt), quod cum n. 363 coniungendum esse cognovi. Edid. Paribeni *Not. d. sc.* 1918 p. 131 d. Exstat imminutum (deest nunc pars extrema versus 5 litteras ATIS continens) in repositis musei Ostiensis, ubi descripsi et ectypum sumpsit.

5 DECVRIONI GRATIS
ADLECTO P
CORPOR CVRAT
NAV MARIN ET MESOR

2 fin. p(atrono). — Paribeni adnotat 'appresso alle lettere O P è graf-fito AF'; ego vidi a dextra litterae P lineam quandam, quae pars illius litterae A esse mihi videbatur.

decurioni gratis adlecto, p(atrono) corpor ---, curat(ori) nav(ium) marin(arum) et me(n)sor(um) cet.

ad n. 370 cf. infra n. 4654. 5383.

ad n. 374. V. 11 lege decur(iae) (sextae decimae), v. infra n. 4569.

ad n. 375. 376. Longo commentario instruxit C. Mancini *Atti della R. Accad. (napol.) di archeologia, lettere e belle arti* 13, 2 p. 146-170 [D.]. — Post Mancinium titulos denuo tractaverunt O. Seeck *Gesch. d. Untergangs der ant. Welt* II¹ (1901) p. 156 sq. 523 sq. = II² (1921) p. 158 sq. 528 sq., qui eos non ad unum et eundem P. Lucilium Gamalam pertinere, immo Gamalam tituli n. 375 multo ante Gamalam tituli n. 376, scilicet aetate Augusti, fuisse probabat, et uno decennio post Seeckium — eius libro ut videtur non adhibito — J. Carcopino *Mél. d'arch. et d'hist.* XXXI 1911 p. 143-230. 367-368, ipse quoque duos Gamalas discernendos esse praedicans; Gamalam minorem (n. 376) mortuum esse putat ante mortem M. Aurelii, *L. Caesarem Aug. f.* v. 6 sq. Commodum esse ratus (ut iam Mancini l. c.); contra titulum n. 375 positum esse anno p. Chr. 43 exeunte vel 44 ineunte; vv. 40 sqq. enim pertinere ad bellum Claudii Britannicum, v. 39 ad quaesturam Ostiensem (cf. supra p. 7 b). Contra illos Gamalas inter se diversos esse denuo negat v. Premerstein *Klio* XII (1912) p. 139 sq. Cf. etiam quae de hac quaestione scripsit Paribeni *Mon. ant. dei Lincei* XXIII 1914 col. 483 sq. — De apographo Ligoriano tituli n. 375 (ms. Taur. vol. XIV s. v. Porto) cf. Carcopino l. c. p. 367 not. 1. — n. 375 v. 40 Carcopino supplet (p. 210) [praet]erea, n. 376 v. 26 proponit (p. 218) extru[den]tibus (sc. inundationibus aquam e ripis vel tale quid, vocabula ommissa a quadratario) vel extru[s(is) stipi]tibus litteris ti et pi vocabuli stipitibus ligatis; de navalibus (v. n. 376 v. 25) cf. K. Lehmann-Hartleben loco supra p. 609 not. 6 citato. — Omnino cf. etiam L. R. Taylor *The cults of Ostia* p. 14 sq. not. 1 et passim.

ad n. 397. Legitur etiam in Jucundi codice Ashburnhamiano f. 9' n. 84 (cf. *Eph. ep.* IX p. 291) [D.].

ad n. 399 cf. infra n. 5346.

ad n. 403 cf. infra n. 4314.

ad n. 407 v. 3. 4: idem, ut videtur, infra n. 4563, 1 II v. 10.

ad n. 412. Legitur etiam in Jucundi codice Mediceo (Vat.) n. 223 (cf. *Eph. ep.* IX p. 302) [D.].

ad n. 415. Iam Romae in horto musei thermarum Diocletiani (museo nazionale).

ad n. 419 v. infra n. 4668.

ad n. 426. Nunc etiam C. I² 2, 1 n. 1424.

ad n. 429. Imaginem edidit W. Altmann *Altäre* p. 237 fig. 194 [D.].

ad n. 431. V. 3 supplendus videtur [curatori vel patrono corporis tra-ictus] Rusticeli, cf. infra n. 4553-4556 et quae dixi *Sitz.-Ber. Berl. Ak. phil.-hist. Kl.* 1928 p. 45 not. 4. [Cf. nunc etiam infra n. 5327 sq.; ad v. 14 cf. n. 5357 col. I v. 10.]

ad n. 433 v. infra n. 4663 not.

ad n. 446 v. infra n. 4457.

ad n. 447 v. infra n. 4674.

ad n. 454. Vidi Ostiae in repositis musei.

ad n. 459 v. supra p. 611 not. 40.

ad n. 461 cf. infra n. 4560-4563.

ad n. 472. Delineata exstat in codice quem A. W. Franks reliquit museo Britannico (de quo cf. ad n. 46. 176) f. 51 (delineatio signata est n. 283), unde accuratissime repetivit Th. Ashby *Classical Review* 1904 p. 74; exemplum est iam notum, sed fortasse accuratius exaratum quam in reliquis quas adhibueramus schedis, v. 3 VIX ANN XIII HIC TANIAE cet., 6 VOLVMINI POTIVS). — Pars extrema (v. 14-16) exstitit aliquando in villa Pamphilia ad sepulcretum, ubi ante multos annos descripsit Henzen, nuper frustra quaesivit Huelsen; descripsit autem Henzen sic:

'superne abrasum' HENZEN
INF P II IN AG p. VI
EXCESSIT ANNO VRBIS CONDITAE
BCCCXCVII

Vindicatur hoc Henzeni apographo huius tituli pars suspicionibus maxime obnoxia. Nam recens haec fuisse incisa et ab Henzeno pro antiquis descripta, id ab omni probabilitate abhorret. Quod de rasura ait Henzen, quamquam mirum est partem huius tituli vel antiqua vel recenti aetate esse erasum (et possis conicere errorem subesse), certe suspicionibus de ipso titulo nullo modo ansam praebet [D.].